

WHITE WIDE (empty) BOX?

'Liebaert Projects' geeft zich bloot.

Veel volk in de galerie L. Hinnekens tijdens de open dialoog, georganiseerd door 'Liebaert Projects'. Doelstelling van deze uitnodiging was een debat en denkoefening met kunstenaars, politici, cultuurdragers, pers en kunstliefhebbers over de toekomst van een kunsthall in de regio. Het werd een mooie denkoefening.

'Liebaert Projects' is een vzw die ervoor ijvert de hedendaagse beeldende kunst een forum te bieden in Kortrijk, en bij uitbreiding datzelfde Kortrijk op de wereldkaart te plaatsen. Een ambitieus project dat reeds resulteerde in de verwerving van een pand. Een oud industrieel gebouw van 2670m², dat door de Vlaamse gemeenschap via de klasseringsprocedure van waardevolle historische gebouwen een renovatiesubsidie kreeg. Gery Van Tendeloo, initiatiefnemer en huidig voorzitter van 'Liebaert Projects', nodigde mensen uit *het veld* uit om samen met het publiek dit project te becommentariëren. Kurt Vanbelleghem (curator) zette de toon door hem voor de voeten te werpen dat het geheel geen artistieke, maatschappelijke basis heeft. Hij vreest dat dit enkel imagobuilding is van een paar investeerders maar dat een artistieke stimulans ontbreekt. Kunst als marketing of profilering dus.

Luk Lambrecht (kunstcriticus en journalist) zag dit dan weer anders. Hij ziet in deze manier van werken een stille artistieke zoektocht. Meer diepte in de kunst om tot een verstaanbare intellectuele basis te komen zonder pr.-mentaliteit.

—Gery Van Tendeloo verdedigde zich door te stellen dat hij jonge kunstenaars een werkplaats wil geven, zijn streefdoel is "artist in residence". Deze werkwijze genereert een politiek van verantwoorde marketing, om een financiële basis te leggen. Hij merkte op dat er een lacune bestaat op het vlak van beeldende kunst in onze regio. Zijn vreemde werkwijze, eerst een gebouw en dan een project, is geheel in de "Belgische surrealistische traditie". Kurt Vanbelleghem begreep niet goed waarom er zonnig diende geïnvesteerd te worden in een gebouw. In de jaren '70 was er vanuit de kunstenaarskringen vraag naar een 'witte ruimte'. Nu is die noodzaak er niet (meer). Max Borka, directeur van 'Interieur' en moderator van dienst, verwees naar het voorstel om ter gelegenheid van 'Brussel 2000' een museum voor hedendaagse kunst op te zetten. Voorstel dat door de organisatie werd verworpen om zich niet te laten vastpinnen op één plaats.

(VRAAG UIT HET PUBLIEK: "IS BRUSSEL NU GERED?")

Gery Van Tendeloo benadrukte de belangrijkheid van een stad als domein voor een kunstenaar, maar je moet op een plek kunnen terugvallen. Dat die plek geld kost is één zaak, een andere is het om sponsors te overtuigen mee te stappen zonder een onmiddellijke return te verwachten. Er moet een imagooverandering komen in de streek enerzijds, anderzijds moet de regio aantrekkelijk worden voor de kunstenaars. Want, stelde hij de retorische vraag, willen de kunstenaars hier wel zijn?

Jo Coucke (Deweert Art Gallery, Otegem) was aanwezig tussen het (aandachtige) publiek. Hij zag het ganse gebeuren zitten en gaf zelfs blijk van enig pragmatisme: "Gery (Van Tendeloo, ld) dropt hier een gebouw, weekt fondsen los en geeft bezieling aan dit project. Nu moet die energie gebundeld worden". Max Borka vroeg zich luidop af waarom er geen analyse van de stad als statement naar voren werd geschoven. Kortrijk heeft een bepaalde reputatie, waarom deze niet gebruiken? Ten slotte, waar zit de uitdaging

Gery Van Tendeloo (foto Objectief)

voor de kunstenaar in deze, stelde hij. "Naar Brussel vliegen, daarna een taxirit van één uur voor een bende collectioneurs, of vertel je een verhaal waarin het werk van deze mensen een meer dan figuratieve rol krijgt?"

'Liebaert Projects' als laboratorium voor kunstenaars uit de streek, opperde Van Tendeloo, maar eerst moet er een bevraging komen naar de behoeftes van diezelfde kunstenaars. Toen de 'gevluchte' streekgenoten Vanbelleghem en Lambrecht (beiden geboren in de regio, maar ondertussen verhuisd) enigszins uitdagend en cynisch vroegen of er wel artiesten waren in de streek kregen ze een verbolgen Max Borka tegenover zich. "Alsof er hier niets in de genen zou zitten! Dergelijke discussies heb ik al talloze keren moeten voeren bij 'Interieur', ook daar stond men aanvankelijk sceptisch tegenover eigen talent. Maar het is er wel degelijk!" (Borka is geboren in Gent, maar ondertussen naar Kortrijk verhuisd.) Toen iemand uit het publiek de suggestie gaf om een liaison te bewerkstelligen tussen 'Liebaert Projects' en 'Interieur', in de vorm van een designcentrum, was het opnieuw Borka die zich liet opmerken. Hij stelde dat er de jongste jaren een soort taalvervuiling opgetreden was, waardoor verschillende zaken op één hoopje werden gegooid.

— "Kunst en design zijn twee totaal verschillende dingen. Design wordt gemaakt voor de markt, terwijl kunst een soort weigering tot aanpassing aan die markt is. Je kan en mag die zaken niet vermengen."

Gery Van Tendeloo, die het betreunde dat politiek en cultureel Kortrijk het hadden laten afweten, zag zijn project serieus in vraag gesteld, maar was daar niet rouwig om. "Dit is een open dialoog en het verheugt mij dat er op een ernstige manier in een open sfeer kan nagedacht worden. Als er één ding van vanavond moet bijblijven is het wel de eerlijke constructieve wijze waarop hier in dialoog is getreden."